

mill. Borrell. *tr. de magistrat. lib. 3. c. 14. num. 5. & c. ubi n. 14. & seqq.* disputat; An tale edictum prohibens extractionem, ipsum comprehendat Principem vel superiorem? An includat eos, qui extraxerint sui usus, ac propriæ necessitatis causâ? Quid dicendum sit de iis, qui rem venditam emissent aliundè; ac portassent in locum edicti, postque demùm exportarint? & quæ sunt similes quæstiones. Copia frumentorum, provinciæ debet primùm prodesse, cui nascitur, & alienis partibus, quod superest, impendi debet; & tunc de exteris est cogitandum, cum se expleverit ratio propriæ necessitatis; ut rescripsit olim Theodoricus Rex Gothorum, apud Cassiodor. *1. var. cap. 34.* Hicque contra transgressores, præter vigilias & custodias, instar bellicorum temporum, partiendas; nisi aliud effici possit, illa etiam instrumenta sunt adhibenda, quibus maxima peccata in civitate sanantur: cum sancta & pia crudelitas illa sit, quâ supplicio paucorum, qui puniri meruerunt, manifestæ, certæque plurimorum infantium morti, obviam itur. Cōcedendæ item sunt mercatoribus immunitates, qui ex locis fertilibus advehant frumenta, & res necessarias alias. Lather. *d. c. 7. num. 15. & c. ac item n. 59. & c.* Memoratque Bodinus, *tr. des monnoyes, h. 3.* nunquàm Franciam fame laboraturam, si exteri nil exportarent: & Hispanos vicissim tanto favore completi, qui adferunt frumentum, ut nemo ex Judicum ministris ausit capere eum, qui saltem dicat, *traho dridigo*, hoc est, Triticum adporto. ac quomodo mercatura sit promovenda, prudenter differit Xenoph. *tr. de rationibus reddituum, seu de proventibus fol. m. 922.*

VIII. Verùm enim verò, totum rei frumentariæ pondus, in rectâ dispensatione ut plurimùm consistit; cum neglectis subsidiis opportunis, sæpenumero videamus, postquàm interiit pauperum multitudo, frumentum superesse. Quo in negotio existimat Amirato, *d. discurs. 3. fol. mibi 359. & seq.* necessarium esse, militares ordines imitando, ad minutas partitiones, ac subdivisiones descendere: & civitatē non modò distinguere in tribus; sed & præficere singulis vicis, & Insulis homines, qui instar Centurionum, Tribunis obtemperantium, curam sibi commissorum civium gerant; ne cuiquam opus, ne cibus desit. Idque facile efficere poterunt, si frumentum omne in unum conferatur, precio mediocri, ex publico soluto; & porro proportionabiliter ac viritim panis coctus civibus vendatur. Quòd autem tempore necessitatis, habentes frumenta & victualia, ad vendendum cogi possint; ac etiam pretio vi-
liori: proditum est à Iureconsultis. Borrell. *d. c. 14. num. 98. & c. ac n. 109. & c.* & id jus masculè contra quosdam magnates, usurpavit olim Flandriæ quidam Comes. vid. Bernhard. de Girard. *lib. 8. del' hist. de France, à princ.*